

**GŁÓWNY INSPEKTOR
NADZORU BUDOWLANEGO**

Warszawa, dn. 2006-04-26

DOR/ORZ/7201/2824/05/06

Postanowienie

Na podstawie art. 158 § 1 i art. 157 § 1 oraz na podstawie art. 156 § 1 pkt 2 Kodeksu postępowania administracyjnego (jednolity tekst ustawy z dnia 14 czerwca 1960r., Dz.U. z 2000r. Nr 98 poz. 1071 z późn zm.), po rozpatrzeniu wniosku Stowarzyszenia Przeciwno Elektrosmażeniom „Prawo do życia” z dnia 29 października 2005 r., uzupełnionego pismami z dnia 16 lutego 2006 r. oraz z dnia 22 marca 2006 r., w sprawie stwierdzenia nieważności postanowienia Wojewody Śląskiego z dnia 21 czerwca 2005r., znak: RR-AB.III/RN/7111/160/05, uchylającego postanowienie Prezydenta Miasta Rybnika z dnia 11 maja 2005 r., znak: Ar II-73530/00145/05, odmawiające zarówno Panu Zbigniewowi Gelzok jak i Stowarzyszeniu Przeciwno Elektrosmażeniom „Prawo do życia” przyznania statusu strony w postępowaniu o udzieleniu POLKOMTEL S.A. pozwolenia na budowę stacji bazowej telefonii komórkowej na działce nr ew. 1691/111 położonej przy ul. Niedobczyckiej 191 w Rybniku, i umarzającego jednocześnie postępowanie organu I instancji w tym zakresie,

stwierdzam nieważność w/w postanowienia

**Wojewody Śląskiego z dnia 21.06.2005r., znak: RR-AB.III/RN/7111/160/05,
w części dotyczącej uchylecia postanowienia Prezydenta Miasta Rybnika
z dnia 11.05.2005r., znak: Ar II-73530/00145/05, i umorzenia postępowania
w stosunku do Stowarzyszenia Przeciwno Elektrosmażeniom „Prawo do życia”,
natomiast w pozostałej części,
tj. orzekającej o uchyleniu i umorzeniu postępowania w stosunku do Pana
Zbigniewa Gelzok, odmawiam stwierdzenia nieważności.**

Uzasadnienie

Wojewoda Śląski postanowieniem z dnia 21 czerwca 2005 r., znak: RR-AB.III/RN/7111/160/05, uchylił postanowienie Prezydenta Miasta Rybnika z dnia 11 maja 2005r., znak: Ar II-73530/00145/05, odmawiające Panu Zbigniewowi Gelzok i Stowarzyszeniu Przeciwno Elektrosmażeniom „Prawo do życia” przyznania statusu strony w postępowaniu o udzieleniu POLKOMTEL S.A. pozwolenia na budowę stacji

bazowej telefonii komórkowej na działce nr ew. 1691/111 położonej przy ul. Niedobczyckiej 191 w Rybniku, i umorzył jednocześnie postępowanie organu I instancji w tym zakresie.

Z wnioskiem o stwierdzenie nieważności w/w postanowienia Wojewody Śląskiego wystąpił Pan Zbigniew Gelzok, reprezentujący Stowarzyszenie Przeciwno Elektroskażeniom „Prawo do życia”.

Wskazać należy, iż rozstrzygnięcie Wojewody Śląskiego co do przymiotu strony Pana Zbigniewa Gelzok jest prawidłowe. Fakt, czy dana osoba jest stroną postępowania, czy też pozbawiona jest tego przymiotu, nie wymaga stwierdzenia jakimkolwiek postanowieniem. Określony podmiot posiada przymiot strony albo nie. Jeżeli osoba trzecia, która nie posiada takiego przymiotu, wnosi w trakcie postępowania administracyjnego wnioski czy skargi to podlegają one uwzględnieniu w tym postępowaniu na podstawie art. 234 pkt 2 Kpa. Nie oznacza to jednak posiadania przez wnoszącego podanie przymiotu strony. W związku z tym rozstrzygnięcie Prezydenta Miasta Rybnika zostało wydane bez podstawy prawnej, wskutek czego Wojewoda Śląski prawidłowo uchylił postanowienie organu I instancji i umorzył postępowanie w tej części.

Badając rozstrzygnięcie Wojewody Śląskiego w stosunku do Stowarzyszenia podkreślić należy, iż zgodnie z uregulowaniami Kpa można wyróżnić w postępowaniu administracyjnym różnych jego uczestników, jak m.in. strony i uczestników na prawach strony – przy czym nie są to synonimy, jak błędnie przyjął Wojewoda Śląski.

W postanowieniu z dnia 21 czerwca 2005 r. organ wojewódzki w odniesieniu do Stowarzyszenia wskazał ponownie, że fakt, czy dany podmiot jest stroną postępowania, czy też pozbawiony jest tego przymiotu, nie wymaga stwierdzenia jakimkolwiek postanowieniem.

Wskazać należy zatem przyczyny nieprawidłowości takiego rozstrzygnięcia.

Zgodnie z art. 53 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2001 r., Nr 62, poz. 627 z późn. zm.), według stanu obowiązującego w dniu wydania weryfikowanego postanowienia, organ właściwy do wydania decyzji, o której mowa w art. 46 ust. 4 tej ustawy (m.in. pozwolenia na budowę), zapewniał możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego sporządzany był raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Przepis art. 52 ust. 4 cyt. ustawy zawierał wskazania, co do zawartości raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko sporządzanego w postępowaniu o wydanie pozwolenia na budowę. Zgodnie natomiast z art. 46 cyt. ustawy, wydanie decyzji w sprawie planowanego przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko wymagało przeprowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, przy czym postępowanie to stanowiło część postępowania zmierzającego do wydania decyzji o pozwoleniu na budowę. Zgodnie natomiast z art. 46 ust. 9 i ust. 10 w/w ustawy Prawo ochrony środowiska decyzja o pozwoleniu na budowę wymagała uzasadnienia, przy czym niezależnie od wymagań wynikających z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, powinno ono zawierać informacje o sposobie wykorzystania uwag i wniosków zgłoszonych w związku z udziałem społeczeństwa.

Z powyższego wynika jednoznacznie, iż postępowaniem, w którym należało do dnia 28 lipca 2005 r. (z tym dniem nastąpiła zmiana ustawy Prawo ochrony środowiska mocą ustawy z dnia 18 maja 2005 r. - Dz. U. z 2005, Nr 113, poz. 954), zapewnić udział społeczeństwa, było m.in. postępowanie w sprawie wydania pozwolenia na budowę.

Następną kwestią wymagającą wyjaśnienia jest sprawa charakteru udziału społeczeństwa i organizacji ekologicznych w tym postępowaniu. Udział społeczeństwa

w postępowaniu, w ramach którego sporządzany był raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, polegał na możliwości składania skarg i wniosków, które musiały być rozpatrzone w tym postępowaniu, a organ był obowiązany zawrzeć w decyzji o pozwoleniu na budowę informację o sposobie wykorzystania tych skarg i wniosków. Ponadto podkreślić należy, iż zapewnienie udziału społeczeństwu w postępowaniu, w ramach którego był sporządzany raport o oddziaływaniu na środowisko, nie było równoznaczne z przyznaniem każdemu zainteresowanemu przymiotu strony postępowania czy uczestnika na prawach strony.

Całkowicie inny charakter miał udział organizacji społecznych w takim postępowaniu. Zgodnie bowiem z art. 33 cyt. ustawy organizacje ekologiczne, które powołując się na miejsce swego działania, zgłosiły chęć uczestniczenia w określonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa, uczestniczyły w nim na prawach strony.

Wynika zatem z tego, iż organizacja ekologiczna w warunkach określonych w art. 33 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska, brała udział w postępowaniu jako uczestnik na prawach strony. Dopuszczenie organizacji ekologicznej w postępowaniu administracyjnym w sprawach z zakresu ochrony środowiska nie wymagało wydania odrębnego postanowienia. W takim bowiem przypadku organizacja uczestniczyła w postępowaniu, a jedynie w przypadku niemożności takiego uczestnictwa organ administracji publicznej wydawał postanowienie o odmowie dopuszczenia do udziału w postępowaniu, na które służyło zażalenie (art. 33 ust. 2 w/w ustawy).

Na marginesie należy wskazać, iż art. 28 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2003 r. Nr 207, poz. 2016 z późn. zm.) nie wyłączało stosowania przepisu art. 33 ustawy Prawo ochrony środowiska. Przepis ten określał bowiem wyłącznie krąg stron postępowania dotyczącego pozwolenia na budowę, natomiast nie odnosił się w ogóle do innych jego uczestników. Na mocy art. 28 ustawy Prawo budowlane wyłączone zostało stosowanie ogólnego przepisu art. 31 Kpa, natomiast nie dotyczyło to stosowania innych przepisów szczególnych, w oparciu o które organizacja ekologiczna mogła uczestniczyć w postępowaniu w sprawie pozwolenia na budowę w charakterze uczestnika na prawach strony.

W niniejszy przypadku Pan Zbigniew Gelzok działający w imieniu Stowarzyszenia Przeciwno Elektroskażeniom „Prawo do życia” zwrócił się o nadanie statusu strony Stowarzyszeniu w prowadzonym postępowaniu administracyjnym dotyczącym wydania pozwolenia na budowę stacji bazowej telefonii komórkowej na działce nr ew. 1691/111 położonej przy ul. Niedobczyckiej 191 w Rybniku. Z treści złożonego podania wynika jednoznacznie, iż wnioskującemu chodziło o status uczestnika na prawach strony. Prezydent Miasta Rybnika postanowieniem z dnia 11 maja 2005r., znak: Ar II-73530/00145/05, odmówił Panu Zbigniewowi Gelzok i Stowarzyszeniu Przeciwno Elektroskażeniom „Prawo do życia” przyznania statusu strony w tymże postępowaniu. Zgodnie z przepisem art. 33 ust. 2 ustawy Prawo ochrony środowiska Pan Zbigniew Gelzok wniósł zażalenie na to postanowienie odmawiające przyznania statusu uczestnika na prawach strony.

Bezprzedmiotowość postępowania, w rozumieniu art. 105 KPA, występuje wtedy, gdy brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji (postanowienia) załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej co do istoty. Przesłanki bezprzedmiotowości postępowania można podzielić na podmiotowe i przedmiotowe. W omawianym przypadku istniał podmiot, w stosunku do którego Prezydent Miasta Rybnika wydał postanowienie odmawiające dopuszczenia do

postępowania w charakterze uczestnika na prawach strony, jak również istniała podstawa prawna do podjęcia odpowiedniego rozstrzygnięcia i organ administracji publicznej mógł je podjąć. Mając na uwadze przedstawione uwagi należy stwierdzić, iż nie istniały przesłanki do uchylenia i umorzenia postępowania jako bezprzedmiotowego w części, w której Wojewoda Śląski orzekł w stosunku do Stowarzyszenia Przeciwno Elektroskażeniom „Prawo do życia”. Badane postanowienie zostało zatem wydane z rażącym naruszeniem art. 138 § 1 pkt 2 z zw. z art. 105 KPA, w zakresie w którym organ orzekł odnośnie uczestnictwa Stowarzyszenia w konkretnym postępowaniu.

Jednocześnie odnosząc się do zarzutu Stowarzyszenia dotyczącego wydania kwestionowanego postanowienia z dnia 21 czerwca 2005 r. przez organ niewłaściwy w sprawie, jako Stowarzyszenie nie było ono i nie jest zainteresowane budową obiektu budowlanego tylko oceną oddziaływania inwestycji na środowisko, a organem właściwym do dokonania tej oceny jest organ ochrony środowiska - należy stwierdzić, iż powyższy zarzut jest bezzasadny. Z analizy przepisu art. 33 ust. 1 i 2 Prawa ochrony środowiska, wg. stanu na dzień 21 czerwca 2005 r., wynika, iż postanowienie o odmowie dopuszczenia do udziału organizacji ekologicznej dotyczy postępowania wymagającego udziału społeczeństwa. Takim postępowaniem było, jak wykazano wcześniej, postępowanie dotyczące udzielenia pozwolenia na budowę. Zgodnie z przepisem art. 48 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska, wg. stanu obowiązującego na dzień wydania weryfikowanego postanowienia, postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko przeprowadzał m. in. organ właściwy do wydania decyzji o pozwoleniu na budowę, a nie organ ochrony środowiska. W ramach tego postępowania wnioskodawca uzgadniał w drodze decyzji projekt budowlany z organem ochrony środowiska oraz powiatowym inspektorem sanitarnym. Organem właściwym do wydania postanowienia w trybie art. 33 ust. 2 w/w ustawy był więc organ, przed którym było prowadzone postępowanie w sprawie udzielenia pozwolenia na budowę – czyli Prezydent Miasta Rybnika. Zażalenia na postanowienia składane są do organów wyższej instancji. W przedmiotowej sprawie organem wyższej instancji w stosunku do Prezydenta Miasta Rybnika był Wojewoda Śląski.

W związku z powyższym orzeczono jak w sentencji.

Zgodnie z art. 127 § 3 KPA, strona może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji wystąpić do Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego, na adres: 00-926 Warszawa, ul. Krucza 38/42, z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. Do wniosku należy dołączyć znaki opłaty skarbowej w wartości 5 złotych od wniosku i po 50 groszy od każdego z załączników (art. 1 ust. 1 pkt 1 lit. a i art. 6 pkt 1 ustawy z dnia 9 września 2000r. o opłacie skarbowej – tekst jedn. Dz.U. z 2004r., Nr 253, poz. 2532 z późn. zm.).

z upoważnienia
GŁÓWNEGO INSPEKTORA NADZORU BUDOWLANEGO
p.o. ZASTĘPCY DYREKTORA DEPARTAMENTU ORZECZNICTWA

Dorota Klimberzin